

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Sicca virescenti permutans germina fronde,
 Sic prodit coluber lucenti pelle tumescens,
 Et tandem egrediens terrarūq; abdita linquens,
 Præfert terribilis metuendū forma draconē.
 Dira micant oculi: tū lumine visus acuto
 Lætior optatū discit consuescere solem.
 Nūc stridit blandū, crebro nunc carmine fauces
 Ludunt, & trifidā dispergūt guttura linguā

CAPVT

V.

ERgo vt vipeream malefuada fraude figurā
 Induit, & totū fallax processit in anguē;
 Peruolat ad lucū: tū forte rubentia læti
 Carpebant iuuenes viridi de palmitē māla.
 Hic veritus serpens firma ne mente virili
 Non queat effuso subuertere corda veneno;
 Arboris in vetitæ spiris reptantibus altū
 Porrigitur: tractumq; suū sublimibus equans
 Auditū facilem leni sic voce momordit.
 O felix, mundiꝝ decus pulcherrima virgo,
 Ornat quā roseo præfulgens forma pudore,
 Tu generi ventura parens: te maximus orbis
 Expectat matrē: tu prima & certa voluntas
 Solamenq; viri, sine qua nec viuere possit

Vt maior

Vt maior sic iure tuo subiectus amori:
 Cui iuncta es pulchram vt reddas in tēpore prolē,
 Vobis digna datur paradisi in vertice sedes:
 Vos subiecta tremūt famulans substātia mundi:
 Quod cœlū, quod terra creat, qđ gurgite magnō
 Producit pelagus, vestros cōfertur in vsus.
 Nil natura negat, datur ecce in cuncta potestas.
 Nō equidē inuideo, miror magis: & tamen ista
 Cur Deus inuidit vobis ex arbore fructus?
 Scire velim quis dira iubet, quis talia dona
 Inuidet, & rebus ieiunia miscet opimis,

CAPVT

VI.

Hic male blanditā fixerunt sibila vocem.
 Quis stupor o mulier mētē caligine clausit
 Cum serpente loqui? verbū cōmittere bruto
 Nō pudet vt vestrā p̄sumat belua linguā?
 Et monstrū pateris, respōsumq; insuper addis?
 Ergo vbi mortiferū seductilis Eua venenū
 Auribus accipiens, cladi consensit iniquæ:
 Tunc ad serpentē vano sic ore locuta est.
 Suauibus o pollens coluber dulcissime verbis,
 Non vt rere, Deus nobis ieiunia suasisit:
 Nec prohibet largo curari corpora pastu.

c 4 Ecce

Cur præce-
 pit vobis De-
 us ut nō co-
 mederetis ex
 omni ligno
 paradisi?
 Genes. 3.
 Apostrophe
 ad Euam.